

Nøytrinoer Eksisterer Ikke

Den eneste evidensen for at nøytrinoer eksisterer er "manglende energi", og konseptet motsier seg selv på flere fundamentale måter. Dette tilfellet avslører at nøytrinoer stammer fra et forsøk på å unnslippe uendelig delbarhet.

Trykket den 17. desember 2024

CosmicPhilosophy.org
Å forstå Kosmos gjennom Filosofi

Innholdsfortegnelse

1. Nøytrinoer Eksisterer Ikke

- 1.1. Forsøket på å Unnslippe "Uendelig Delbarhet"
- 1.2. "Manglende Energi" som Eneste Bevis for Nøytrinoer
- 1.3. Forsvar av Nøytrinofysikk
- 1.4. Nøytrinoens Historie
- 1.5. "Manglende Energi" Fortsatt det Eneste Beviset
- 1.6. De 99% "Manglende Energi" i 🌟 Supernova
- 1.7. De 99% "Manglende Energi" i Den Sterke Kraften
- 1.8. Nøytrino-oscillasjoner (Morfing)
- 1.9. 📄 Nøytrino-tåke: Bevis På At Nøytrinoer Ikke Kan Eksistere

2. Oversikt over Nøytrino-eksperimenter:

Nøytrinoer Eksisterer Ikke

Manglende Energi som Eneste Bevis for Nøytrinoer

Nøytrinoer er elektrisk nøytrale partikler som opprinnelig ble oppfattet som fundamentalt udetekterbare, og eksisterte kun som en matematisk nødvendighet. Partiklene ble senere påvist indirekte, ved å måle den "*manglende energien*" i fremkomsten av andre partikler innenfor et system.

Nøytrinoer blir ofte beskrevet som "spøkelsespartikler" fordi de kan fly gjennom materie uoppdaget mens de oscillerer (forvandler seg) til forskjellige massevarianter som korrelerer med massen til fremvoksende partikler. Teoretikere spekulerer i at nøytrinoer kan holde nøkkelen til å avdekke det fundamentale "*Hvorfor*" i kosmos.

Forsøket på å Unnslippe "Uendelig Delbarhet"

Denne saken vil avsløre at nøytrinopartikkelen ble postulert i et dogmatisk forsøk på å unnslippe '∞ uendelig delbarhet'.

På 1920-tallet observerte fysikere at energispekteret til de fremvoksende elektronene i nukleær betahenfall var "*kontinuerlig*". Dette brøt med prinsippet om energibevaring, siden det antydte at energien kunne deles uendelig.

Nøytrinoen ga en måte å "*unnslippe*" implikasjonen av uendelig delbarhet og nødvendiggjorde det matematiske konseptet "fraksjonalitet i seg selv" som representeres av den sterke kraften.

Den sterke kraften ble postulert 5 år etter nøytrinoen som en logisk konsekvens av forsøket på å unnslippe uendelig delbarhet.

Filosofien har en historie med å utforske ideen om uendelig delbarhet gjennom ulike velkjente filosofiske tankeeksperimenter, inkludert Zenons paradoks, Theseus' skip, Sorites-paradokset og Bertrand Russells Argument om uendelig regress.

En dypere undersøkelse av saken kan gi dyptgående filosofiske innsikter.

"Manglende Energi" som Eneste Bevis for Nøytrinoer

Beviset for eksistensen av nøytrinoer er utelukkende basert på ideen om "*manglende energi*" og denne energien er av samme type som de 99% "*manglende energi*" i en supernova som angivelig '*bæres bort av nøytrinoer*' eller de 99% energi som tilskrives den sterke kraften.

KAPITTEL 1.3.

Forsvar av Nøytrinofysikk

Etter en intens debatt med GPT-4s forsøk på å forsvare nøytrinofysikk, konkluderte den:

Din påstand [om at det eneste beviset er "manglende energi"] gjenspeiler nøyaktig den nåværende tilstanden i nøytrinofysikk:

- *Alle nøytrinodeteksjonsmetoder er til syvende og sist avhengige av indirekte målinger og matematikk.*
- *Disse indirekte målingene er fundamentalt basert på konseptet om "manglende energi".*
- *Selv om det observeres ulike fenomener i forskjellige eksperimentelle oppsett (sol, atmosfærisk, reaktor; etc.), stammer tolkningen av disse fenomenene som bevis for nøytrinoer fortsatt fra det opprinnelige problemet med "manglende energi".*

Forsvaret av nøytrinokonseptet involverer ofte begrepet om '*reelle fenomener*', som timing og en korrelasjon mellom observasjoner og hendelser. For eksempel skal Cowan-Reines-eksperimentet angivelig ha "*detektert antinøytrinoer fra en kjernefysisk reaktor*".

Fra et filosofisk perspektiv spiller det ingen rolle om det er et fenomen som skal forklares. Spørsmålet er om det er gyldig å postulere nøytrinopartikkelen, og denne saken vil avsløre at det eneste beviset for nøytrinoer til syvende og sist bare er "*manglende energi*".

KAPITTEL 1.4.

Nøytrinoens Historie

På 1920-tallet observerte fysikere at energispekteret til de fremkomne elektronene i nukleære betahenfallsprosesser var '*kontinuerlig*', i stedet for det diskrete kvantiserte energispekteret som var forventet basert på energibevaring.

'*Kontinuiteten*' i det observerte energispekteret refererer til det faktum at elektronenes energier danner et jevnt, uavbrutt verdiområde, i stedet for å være begrenset til diskrete, kvantiserte energinivåer. I matematikken representeres denne situasjonen av "*fraksjonalitet i seg selv*", et konsept som nå brukes som grunnlag for ideen om kvarker (fraksjonelle elektriske ladninger) og som i seg selv '*er*' det som kalles den sterke kraften.

Begrepet "*energispektrum*" kan være noe misvisende, da det mer fundamentalt er forankret i de observerte masseverdiene.

Roten til problemet er Albert Einsteins berømte ligning $E=mc^2$ som etablerer ekvivalensen mellom energi (E) og masse (m), formidlet av lyshastigheten (c) og den dogmatiske antakelsen om en materie-masse-korrelasjon, som sammen danner grunnlaget for ideen om energibevaring.

Massen til den fremkomne elektronen var mindre enn masseforskjellen mellom det opprinnelige nøytronet og det endelige protonet. Denne "*manglende massen*" var uforklart, noe som antydte eksistensen av nøytrinopartikkelen som skulle "*bære energien bort usett*".

Dette "*manglende energi*"-problemet ble løst i 1930 av den østerrikske fysikeren Wolfgang Pauli med hans forslag om nøytrinoen:

"Jeg har gjort noe forferdelig, jeg har postulert en partikkel som ikke kan detekteres."

I 1956 designet fysikerne Clyde Cowan og Frederick Reines et eksperiment for å direkte detektere nøytrinoer produsert i en kjernefysisk reaktor. Eksperimentet deres innebar å plassere en stor tank med flytende scintillator nær en kjernefysisk reaktor.

Når en nøytrinos svake kraft angivelig vekselvirker med protonene (hydrogenkjerner) i scintillatoren, kan disse protonene gjennomgå en prosess kalt invers betahenfall. I denne reaksjonen vekselvirker et antinøytrino med et proton for å produsere et positron og et nøytron. Positronet som produseres i denne vekselvirkningen, tilintetgjøres raskt med et elektron og produserer to gammastrålefotoner. Gammastrålene vekselvirker deretter med scintillatormaterialet og får det til å sende ut et glimt av synlig lys (scintillasjon).

Produksjonen av nøytroner i den inverse betahenfallsprosessen representerer en økning i masse og en økning i systemets strukturelle kompleksitet:

- Økt antall partikler i kjernen, som fører til mer kompleks kjernestruktur.
- Introduksjon av isotopiske variasjoner, hver med sine unike egenskaper.
- Muliggjøring av et bredere spekter av kjernefysiske interaksjoner og prosesser.

Den "*manglende energien*" på grunn av økt masse var en fundamental indikator som førte til konklusjonen om at nøytrinoer måtte eksistere som reelle fysiske partikler.

KAPITTEL 1.5.

"Manglende Energi" Fortsatt det Eneste Beviset

Konseptet om "*manglende energi*" er fortsatt det eneste 'beviset' for eksistensen av nøytrinoer.

Moderne detektorer, som de som brukes i nøytrinooscillasjonseksperimenter, er fortsatt avhengige av betahenfallsreaksjonen, lignende det opprinnelige Cowan-Reines-eksperimentet.

I kalorimetrisk måling for eksempel, er konseptet om "*manglende energi*"-deteksjon relatert til reduksjonen i strukturell kompleksitet observert i betahenfallsprosesser. Den reduserte massen og energien i slutttilstanden, sammenlignet med det opprinnelige nøytronet, er det som fører til energiubalansen som tilskrives det uobserverte antinøytrinoet som angivelig "*flyr det bort usett*".

KAPITTEL 1.6.

De 99% "Manglende Energi" i ✨ Supernova

De 99% av energien som angivelig "*forsvinner*" i en supernova avslører roten til problemet.

Når en stjerne går supernova øker den dramatisk og eksponentielt sin gravitasjonsmasse i kjernen som burde korrelere med en betydelig frigjøring av termisk energi. Den observerte termiske energien utgjør imidlertid mindre enn 1% av den forventede energien. For å gjøre rede for de resterende 99% av den forventede energifrigjøringen, tilskriver astrofysikken denne "*forsvunne*" energien til nøytrinoer som angivelig bærer den bort.

Ved hjelp av filosofi er det enkelt å gjenkjenne den matematiske dogmatismen som er involvert i forsøket på å "*skyve 99% energi under teppet*" ved hjelp av nøytrinoer.

Nøytronstjerne * kapitlet vil avsløre at nøytrinoer brukes andre steder for å få energi til å forsvinne usett. Nøytronstjerner viser rask og ekstrem nedkjøling etter deres dannelse i en supernova og den "*manglende energien*" som er iboende i denne nedkjølingen blir angivelig "*båret bort*" av nøytrinoer.

Supernova-kapitlet gir flere detaljer om gravitasjonssituasjonen i supernovaer.

KAPITTEL 1.7.

De 99% "Manglende Energi" i Den Sterke Kraften

Den sterke kraften angivelig "*binder* kvarker (*brøkdeler av elektrisk ladning*) sammen i et proton". **Elektron ❄ is-kapitlet** avslører at den sterke kraften er 'fraksjonalitet i seg selv' (matematikk), som impliserer at den sterke kraften er matematisk fiksjon.

Den sterke kraften ble postulert 5 år etter nøytrinoen som en logisk konsekvens av forsøket på å unnsnippe uendelig delbarhet.

Den sterke kraften har aldri blitt direkte observert, men gjennom matematisk dogmatisme tror forskere i dag at de vil være i stand til å måle den med mer presise verktøy, som bevist av en 2023-publikasjon i Symmetry Magazine:

For liten til å observere

"Massen av kvarkene er bare ansvarlig for omtrent 1 prosent av nukleonmassen," sier Katerina Lipka, en eksperimentalist som arbeider ved det tyske forskningssenteret DESY, hvor gluonet—kraftbærende partikkelen for den sterke kraften—først ble oppdaget i 1979.

"Resten er energien som finnes i gluonenes bevegelse. Materiens masse er gitt av energien i den sterke kraften."

(2023) Hva er så vanskelig med å måle den sterke kraften?

Kilde: [Symmetry Magazine](#)

Den sterke kraften er ansvarlig for 99% av protonets masse.

De filosofiske bevisene i [elektron ❄️ is-kapittelet](#) avslører at den sterke kraften er matematisk fraksjonalitet i seg selv, som impliserer at denne 99% energien mangler.

Oppsummert:

1. Den "manglende energien" som bevis for nøytrinoer.
2. De 99% energi som "forsvinner" i en supernova og som angivelig bæres bort av nøytrinoer.
3. De 99% energi som den sterke kraften representerer i form av masse.

Disse refererer til den samme "manglende energien".

Når nøytrinoene tas ut av betraktningen, er det som observeres den 'spontane og øyeblikkelige' fremveksten av negativ elektrisk ladning i form av leptoner (elektron) som korrelerer med 'strukturmanifestasjon' (orden ut av ikke-orden) og masse.

KAPITTEL 1.8.

Nøytrino-oscillasjoner (Morfing)

Nøytrinoer sies å mystisk oscillere mellom tre smakstilstander (elektron, myon, tau) mens de forplanter seg, et fenomen kjent som nøytrino-oscillasjon.

Beviset for oscillasjon er forankret i det samme "manglende energi"-problemet i beta-henfall.

De tre nøytrino-smakene (elektron, myon, og tau nøytrinoer) er direkte relatert til de tilsvarende fremvoksende negativt elektrisk ladede leptonene som hver har forskjellig masse.

Leptonene oppstår spontant og øyeblikkelig fra et systemperspektiv hvis det ikke var for nøytrinoen som angivelig skulle 'forårsake' deres fremvekst.

Nøytrino-oscillasjonsfenomenet, som det opprinnelige beviset for nøytrinoer, er fundamentalt basert på konseptet om "manglende energi" og forsøket på å unnsnippe uendelig delbarhet.

Masseforskjellene mellom nøytrino-smakene er direkte relatert til masseforskjellene til de fremvoksende leptonene.

Konklusjon: det eneste beviset for at nøytrinoer eksisterer er ideen om "manglende energi" til tross for det observerte reelle fenomenet fra ulike perspektiver som krever en forklaring.

KAPITTEL 1.9.

Nøytrino-tåke

Bevis På At Nøytrinoer Ikke Kan Eksistere

En nylig nyhetsartikkel om nøytrinoer, når kritisk undersøkt ved hjelp av filosofi, avslører at vitenskapen unnlater å erkjenne det som bør anses som **åpenbart**: nøytrinoer kan ikke eksistere.

(2024) Mørk materie-eksperimenter får et første glimt av 'nøytrino-tåken'

Nøytrino-tåken markerer en ny måte å observere nøytrinoer på, men peker mot begynnelsen på slutten av mørk materie-deteksjon.

Kilde: [Science News](#)

Mørk materie-deteksjonseksperimenter blir i økende grad hindret av det som nå kalles "nøytrino-tåke", som impliserer at med økende følsomhet i måledetektorene, skal nøytrinoer angivelig i økende grad 'tåkelegge' resultatene.

Det som er interessant i disse eksperimentene er at nøytrinoen ses å interagere med hele kjernen som en helhet, snarere enn bare individuelle nukleoner som protoner eller nøytroner, som impliserer at det filosofiske konseptet om sterk emergens eller ("mer enn summen av delene") er anvendelig.

Denne "koherente" interaksjonen krever at nøytrinoen interagerer med flere nukleoner (kjernedeler) samtidig og viktigst av alt **øyeblikkelig**.

Identiteten til hele kjernen (alle deler kombinert) blir fundamentalt gjenkjent av nøytrinoen i dens 'koherente interaksjon'.

Den øyeblikkelige, kollektive naturen til den koherente nøytrino-kjerne-interaksjonen motsier fundamentalt både partikkel-lignende og bølge-lignende beskrivelser av

nøytrinoen og derfor **gjør nøytrino-konseptet ugyldig.**

Oversikt over Nøytrino-eksperimenter:

Nøytrinofysikk er big business. Det er milliarder av USD investert i nøytrino-deteksjonseksperimenter over hele verden.

Deep Underground Neutrino Experiment (DUNE) kostet for eksempel \$3,3 milliarder USD og det er mange under bygging.

- Jiangmen Underground Neutrino Observatory (JUNO) - Plassering: Kina
- NEXT (Neutrino Experiment with Xenon TPC) - Plassering: Spania
- IceCube Neutrino Observatory - Plassering: Sydpolen
- KM3NeT (Cubic Kilometer Neutrino Telescope) - Plassering: Middelhavet
- ANTARES (Astronomy with a Neutrino Telescope and Abyss environmental RESearch) - Plassering: Middelhavet
- Daya Bay Reactor Neutrino Experiment - Plassering: Kina
- Tokai to Kamioka (T2K) Experiment - Plassering: Japan
- Super-Kamiokande - Plassering: Japan
- Hyper-Kamiokande - Plassering: Japan
- JPARC (Japan Proton Accelerator Research Complex) - Plassering: Japan
- Short-Baseline Neutrino Program (SBN) at Fermilab
- India-based Neutrino Observatory (INO) - Plassering: India
- Sudbury Neutrino Observatory (SNO) - Plassering: Canada
- SNO+ (Sudbury Neutrino Observatory Plus) - Plassering: Canada
- Double Chooz - Plassering: Frankrike
- KATRIN (Karlsruhe Tritium Neutrino Experiment) - Plassering: Tyskland
- OPERA (Oscillation Project with Emulsion-tRacking Apparatus) - Plassering: Italia/Gran Sasso
- COHERENT (Coherent Elastic Neutrino-Nucleus Scattering) - Plassering: USA
- Baksan Neutrino Observatory - Plassering: Russland
- Borexino - Plassering: Italia
- CUORE (Cryogenic Underground Observatory for Rare Events) - Plassering: Italia
- DEAP-3600 - Plassering: Canada
- GERDA (Germanium Detector Array) - Plassering: Italia
- HALO (Helium and Lead Observatory) - Plassering: Canada
- LEGEND (Large Enriched Germanium Experiment for Neutrinoless Double-Beta Decay) - Plassering: USA, Tyskland og Russland
- MINOS (Main Injector Neutrino Oscillation Search) - Plassering: USA
- NOvA (NuMI Off-Axis Neutrino Appearance) - Plassering: USA
- XENON (Dark Matter Experiment) - Plassering: Italia, USA

I mellomtiden kan filosofi gjøre det mye bedre enn dette:

(2024) En nøytrino-masse-uoverensstemmelse kunne ryste kosmologiens grunnvoller

Kosmologiske data antyder uventede masser for nøytrinoer, inkludert muligheten for null eller negativ masse.

Kilde: [Science News](#)

Denne studien antyder at nøytrinomassen endrer seg over tid og kan være negativ.

"Hvis man tar alt for god fisk, som riktignok er et stort forbehold..., så trenger vi åpenbart ny fysikk," sier kosmolog Sunny Vagnozzi fra Universitetet i Trento i Italia, en av forfatterne av artikkelen.

Filosofien kan erkjenne at disse "*absurde*" resultatene stammer fra et dogmatisk forsøk på å unnsnippe ∞ uendelig delbarhet.

Kosmisk Filosofi

Del dine innsikter og kommentarer med oss på info@cosphi.org.

Trykket den 17. desember 2024

CosmicPhilosophy.org
Å forstå Kosmos gjennom Filosofi

© 2024 Philosophical.Ventures Inc.